EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af 6., 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2003

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til Kommissionens beretning om opfølgningen af decharge for 2002 (KOM(2004) 648 — C6-0126/2004),

— der henviser til balancer og forvaltningsregnskaber for 6., 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2003 (KOM(2004) 667 — C6-0165/2004),

— der henviser til Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2003 om 6., 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter, med institutionernes svar ([1]),

— der henviser til Revisionsrettens revisionserklæring om De Europæiske Udviklingsfonde ([2]),

— der henviser til sin beslutning af 1. marts 2001 om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik ([3]),

— der henviser til sin beslutning af 22. april 2004 om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet: Fremtiden skaber vi i fællesskab: Politikudfordringer og budgetmidler i det udvidede EU 2007-2013 ([4]),

— der henviser til den årlige aktivitetsrapport for 2003 fra Samarbejdskontoret EuropeAid,

— der henviser til årsberetningen 2004 om EU's udviklingspolitik og bistand til tredjelande (KOM(2004) 536),

— der henviser til Rådets henstillinger af 8. marts 2005 (6865/2005 — C6-0078/2005, 6866/2005 — C6-0079/2005, 6867/2005 — C6-0080/2005, 6868/2005 — C6-0081/2005),

— der henviser til artikel 33 i den interne aftale af 20. december 1995 mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand inden for anden finansprotokol til fjerde AVS-EF-konvention ([5]),

— der henviser til artikel 32 i den interne aftale af 18. september 2000 mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand i henhold til finansprotokollen til partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou, Benin, samt om finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke EF-traktatens fjerde del finder anvendelse ([6]),

— der henviser til artikel 74 i finansforordningen af 16. juni 1998 vedrørende samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering under fjerde AVS-EF-konvention ([7]),

— der henviser til artikel 119 og 120 i finansforordningen af 27. marts 2003 for den 9. Europæiske Udviklingsfond ([8]),

([1]) EUT C 293 af 30.11.2004, s. 315.
([2]) EUT C 293 af 30.11.2004, s. 327.
([3]) EFT C 277 af 1.10.2001, s. 130.
([4]) Vedtagne tekster, P5_TA(2004) 0367.
([5]) EFT L 156 af 29.5.1998, s. 108.
([6]) EFT L 317 af 15.12.2000, s. 355.
([7]) EFT L 191 af 7.7.1998, s. 53.
([8]) EUT L 83 af 1.4.2003, s. 1.

— der henviser til forretningsordenens artikel 70, 71 (tredje led) og bilag V,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Udvalget om Udvikling og Samarbejde (A6-0069/2005),

A. der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 119 i finansforordningen af 27. marts 2003 gør alt for at efterkomme bemærkningerne til afgørelsen om decharge og, hvis Europa-Parlamentet anmoder om det, aflægger rapport om de foranstaltninger, den har truffet som reaktion på disse bemærkninger og kommentarer,

B. der henviser til, at reformen af forvaltningen af EU's eksterne bistand blev indledt i maj 2004 ([1]) og reformen af EU's udviklingspolitik i november 2000 ([2]),

C. der henviser til, at partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonou-aftalen) ([3]), trådte i kraft den 1. april 2003,

1. mener, at udviklingspolitikken er et væsentligt element i Unionens foranstaltninger udadtil, hvis mål er udryddelse af fattigdommen ved en styrkelse af de sociale infrastrukturer og af uddannelses- og sundhedssektoren, forhøjelse af den fattige befolknings produktionskapacitet og tildeling af støtte til de berørte lande, så de bliver i stand til at fremme væksten og det lokale potentiale; understreger, at gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene vil være et stort skridt i retning af opfyldelse af denne målsætning; mener, at EUF er et vigtigt værktøj til gennemførelse af denne politik i AVS-landene, og at den skal gøres mere effektiv ved større fokus på fattigdomsbekæmpelse og en hurtigere gennemførelse ledsaget af større gennemskuelighed, større ansvarlighed og respekt for principperne for en forsvarlig økonomisk forvaltning;

2. anerkender Kommissionens bestræbelser på at fokusere udviklingstiltagene på gennemførelse af millenniumudviklingsmålene, herunder fastlæggelsen af ti nøgleindikatorer; bifalder anvendelsen af disse nøgleindikatorer i EUF's midtvejsrevision til vurdering af fremskridtene i relation til udryddelse af fattigdom; kræver, at Kommissionen intensiverer sine bestræbelser i denne retning, og anbefaler, at 35 % af Den Europæiske Unions bevillinger til udviklingssamarbejde afsættes til gennemførelse af millenniumudviklingsmålene;

3. anerkender de vanskeligheder, der er forbundet med at vurdere virkningen af fællesskabsstøtten på gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene i multidonormiljøer; beklager, at Kommissionen ikke har truffet foranstaltninger til at etablere en relevant mekanisme til vurdering af denne virkning og dermed begrænser sig til at vurdere fremskridtene i udviklingslandene i relation til millenniumudviklingsmålene; beklager, at Kommissionens svar på Udviklingsudvalgets spørgeskema er meget vagt, hvad angår gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene i Kommissionens udviklingsaktioner;

4. bifalder de forbedringer, som Kommissionen har foretaget i sit rapporteringssystem, og anerkender kvalitetsforbedringen i årsberetning 2004 vedrørende EU's udviklingspolitik og bistand til tredjelande (KOM(2004) 536 og SEK(2004) 1027);

5. vedtager at afholde en årlig plenarforhandling om Kommissionens årsberetning vedrørende EU's udviklingspolitik og bistand til tredjelande;

6. bifalder, at der i 2003 ud af den samlede støtte til AVS-landene (EUF's og EU's almindelige budget) på 4 079 mio. EUR er afsat 33 % (1 346 mio. EUR) til social infrastruktur og tjenesteydelser; beklager, at der kun er øremærket 62 mio. EUR (1,5 %) til almen grunduddannelse og 212 mio. EUR (5,2 %) til grundlæggende sundhedsydelser; opfordrer Kommissionen til at øge støtten til disse sektorer, og kræver, at 20 % af Den Europæiske Unions bevillinger til udviklingssamarbejdet afsættes til grunduddannelse og sundhed i udviklingslandene;

([1]) Meddelelse til Kommissionen om reformen af forvaltningen af den eksterne bistand vedtaget af Kommissionen den 16. maj 2000.
([2]) Erklæring fra Rådet og Kommissionen om Den Europæiske Unions udviklingspolitik vedtaget af Rådet (udvikling) den 10. november 2000.
([3]) EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

Regnskaber

7. bemærker, at balancer og forvaltningsregnskaber blev fremsendt sent; bemærker, at moderniseringen af EUF's regnskaber forventes afsluttet inden for de fastsatte frister; ser frem til at modtage Kommissionens regnskabsførers rapport om Kommissionens regnskaber, herunder EUF-regnskaber, pr. 1. januar 2005; anmoder om at blive holdt underrettet om fremskridtene med moderniseringen af det nye integrerede it-system (ABAC-FED);

8. bemærker, at selv om de midler, der forvaltes af EIB, ikke revideres af Revisionsretten eller kontrolleres af Europa-Parlamentet som led i dechargeproceduren, er de konsolideret i EUF's regnskaber; mener, at det ville øge gennemskueligheden, hvis dechargemyndigheden fik oplysninger om disse midler, idet denne myndighed er ansvarlig for undertegnelsen af EUF-regnskaberne;

Revisionserklæring

9. bemærker, at Revisionsretten med undtagelse af problemer i forbindelse med følgende forhold ([1]), er af den opfattelse, at regnskaberne giver et retvisende billede af 6., 7., 8. og 9. EUF's indtægter og udgifter:

   a) tilgodehavender, som ikke er medtaget på aktivsiden på balancen pr. 31. december 2003 (27,5 mio. EUR)

   b) forskud (400 mio. EUR)

   c) Stabex-midler

   d) midler, der er overført til EIB og ikke udnyttet (209 mio. EUR).

10. bemærker, at generaldirektøren for Samarbejdskontoret EuropeAid efter Revisionsrettens opfattelse skulle have taget forbehold i den årlige aktivitetsrapport og erklæring på grund af endnu ikke konstateret gæld og den korrekte anvendelse af Stabex-midler, da han på det tidspunkt ikke rådede over tilstrækkelige oplysninger til at drage velfunderede konklusioner;

11. bemærker, at Revisionsretten med hensyn til de underliggende transaktioner mener, at de indtægter, der er registreret i regnskaberne, de beløb, der er tildelt de forskellige EUF, samt regnskabsårets forpligtelser og betalinger som helhed betragtet er lovlige og formelt rigtige; bemærker, at Revisionsretten udtalelse er baseret på en analyse af overvågnings- og kontrolsystemerne og på revision af et antal transaktioner samt på en analyse af den årlige aktivitetsrapport og erklæringen fra generaldirektøren for Samarbejdskontoret EuropeAid;

12. henstiller indtrængende til Kommissionen at tage følgende svagheder op, som Revisionsretten har bemærket i forbindelse med overvågnings- og kontrolsystemerne:

   a) gennemførelsen af standarderne for intern kontrol giver kun begrænset effekt, fordi de indføres i delegationerne i takt med gennemførelsen af dekoncentrationsprocessen, som først vil være fuldendt ved udgangen af 2004

   b) handlingsplanerne skal fortsat følges og iværksættes i fuldt omfang, navnlig på delegationsniveau, så der skabes en effektiv ramme for overvågnings- og kontrolsystemer

   c) de overvågnings- og kontrolsystemer, som dækker kontraktindgåelse og betalinger, er generelt godt udformet, men gennemførelsen af dem kan blive bedre;

Beretningen om den finansielle forvaltning

13. bemærker, at beretningen om den finansielle forvaltning fremsendtes sent; glæder sig over mængden og kvaliteten af oplysninger i beretningen om den finansielle forvaltning, herunder oplysninger, som Europa-Parlamentet specifikt havde anmodet om i 2002-dechargehenstillingen; anmoder Kommissionen om at forbedre denne beretning yderligere fremover, herunder at give mulighed for en sammenligning af de beløb, der kanaliseres ind i projekter, budgetstøtte og ikke-programmerbar støtte under den 9. EUF med de tilsvarende beløb under tidligere EUF, og give mulighed for at få et overblik over EUF's administrationsudgifter;

([1]) Revisionsretten, Årsberetning for regnskabsåret 2003, s. 387.

Ansvarlighed

14. henviser til, at kommissæren for Udvikling og Humanitær Bistand er ansvarlig for EUF-politikken, men at kommissæren for Eksterne Forbindelser og den Europæiske Naboskabspolitik er ansvarlig for den generelle politik og forvaltningsspørgsmål i tilknytning til EuropeAid, der gennemfører EUF; bemærker, at kommissæren for Udvikling og Humanitær Bistand er bemyndiget til at træffe afgørelser vedrørende EUF og de specifikke budgetposter, som han har ansvaret for; er fortsat overbevist om, at denne »bemyndigelse« gør det muligt for kommissæren for Udvikling og Humanitær Bistand at tage det fulde politiske ansvar for gennemførelsen af programmer, der finansieres over EUF, og det udviklingspolitiske område via EuropeAid, når EuropeAid refererer til kommissæren for Eksterne Forbindelser og Den Europæiske Naboskabspolitik; er fortsat bange for, at den manglende klarhed omkring ansvaret kan skabe uklare forhold, for så vidt angår ansvaret for EUF;

Gennemførelsen og efterslæb (RAL)

15. glæder sig over den forbedrede budgetgennemførelse, der har kunnet konstateres i 2003; bemærker imidlertid, at de uudnyttede ressourcer (eller RAL) steg med mere end 1 mia. EUR fra 8 385 mia. EUR ved udgangen af 2002 til 9 410 mia. EUR ved udgangen af 2003 efter indførelsen af den 9. EUF og den hurtige forpligtelse af nye midler; anser et sådant niveau for uacceptabelt højt og henstiller til Kommissionen at fremskynde udbetalingen af EUF-støtte;

16. understreger, at en hurtig gennemførelse ganske vist er ønskelig, men ikke i sig selv tilstrækkelig til, at man kan konkludere, at EUF's effektivitet er blevet forbedret — en mere optimal gennemførelse af målsætningerne er også ønskelig; bemærker sammenligningen mellem mål og resultater i beretningen om den finansielle forvaltning, men anmoder Kommissionen om at gøre en større indsats for at fastsætte kvantificerbare mål i overensstemmelse med finansforordningen;

17. bemærker, at en række medlemsstater ikke har betalt deres bidrag i fuldt omfang i 2003, hvilket kombineret med en udbetaling til Den Globale Sundhedsfond bevirkede, at Kommissionen kom til at mangle midler og måtte udsætte betalinger; henstiller til medlemsstaterne at imødekomme deres juridiske forpligtelser med hensyn til bidrag til EUF;

Budgetstøtte

18. noterer sig den stigende betydning af budgetstøtten med 390 mio. EUR fordelt på 19 AVS-lande i 2003; erkender, at budgetstøtten kan bidrage effektivt til gennemførelse af fattigdomsbekæmpelsesmålet og en forbedring af forvaltningen af de offentlige finanser i modertagerlandene, navnlig ved at intensivere sidstnævntes »ejerskabsfølelse«; understreger vigtigheden af »variable trancher«; opfordrer Kommissionen til at forbedre sine instrumenter til evaluering af økonomiske reformer samt kvaliteten af offentlig økonomisk styring som betingelser for berettigelse til budgetstøtte;

19. forstår, at budgetstøttemidler, der frigives til et AVS-land, bruges og kontrolleres i overensstemmelse med de nationale kontrolprocedurer og ikke EUF's; erkender, at dette kræver en ændring af Kommissionens opfølgningsprocedurer bort fra traditionel kontrol og verificering af transaktioner i retning af en evaluering af den offentlige finansforvaltnings status baseret på en overvågning af information og resultatindikatorer;

20. bemærker imidlertid, at Revisionsretten igen bemærker, at kriterierne for frigivelse af budgetstøttemidler i vid udstrækning er makroøkonomiske indikatorer, der kun giver en del af oplysningerne om forvaltningen af offentlige finanser; minder om anmodningen i 2002-dechargebetænkningen om en evaluering af, i hvilken udstrækning alle tre forudsætninger i Cotonou-aftalens artikel 61, stk. 2, [1] er blevet opfyldt; er enig med Revisionsretten i, at evalueringerne bør formaliseres efter hvert enkelt af disse kriterier;

---

[1] Der ydes direkte budgetstøtte til makroøkonomiske eller sektorspecifikke reformer, såfremt:
a) forvaltningen af de offentlige udgifter er tilstrækkelig gennemsigtig, ansvarlig og effektiv
b) der foreligger veldefinerede makroøkonomiske eller sektorspecifikke politikker, som landet selv har fastlagt, og som er aftalt med dets vigtigste donorer, og
c) ordningen for offentlige indkøb er åben og gennemsigtig.

21. bemærker, at andre donorer også i stigende grad anvender direkte budgetstøtte, og at Kommissionen samarbejder med sådanne donorer, herunder navnlig Verdensbanken, omkring udviklingen af indikatorer til evaluering af den offentlige finansielle forvaltnings effektivitet; henviser til Kommissionens oplysninger som reaktion på anmodningen i forbindelse med decharge for 2002 om en situationsberetning om arbejdet under programmet for offentlige udgifter og finansiel ansvarlighed om forberedelsen af indikatorer vedrørende den offentlige forvaltnings effektivitet; bemærker, at Kommissionen har fastslået, at der var enighed om en foreløbig ramme i begyndelsen af 2004, at en test af det udviklede værktøj efter planen skulle finde sted inden udgangen af 2004, og at afgørelsen om afslutningen af den analytiske ramme skulle træffes inden juni 2005; ønsker en ajourføring om arbejdet inden for programmet inden 1. september 2005;

Overordnede revisionsorganer

22. minder om den betydning, Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten tillægger inddragelsen af AVS-landenes overordnede revisionsorganer i kontrollen med EUF ([1]);

23. bemærker Kommissionens oplysninger i beretningen om den finansielle forvaltning om midler, der er gået til projekter, der involverer de overordnede revisionsorganer, i regnskabsåret 2003, som krævet af Europa-Parlamentet i dechargebetænkningen for 2002;

24. bemærker, at Kommissionen overvejer forskellige modaliteter for støtte til og fremme af de overordnede revisionsorganers rolle i AVS-landene; anmoder om en evaluering af de forskellige alternativer, der er under overvejelse, rettidigt inden den næste dechargeprocedure;

Opførelse af EUF på budgettet

25. mener, at opførelsen af EUF på budgettet ville fjerne mange komplikationer og vanskeligheder i forbindelse med gennemførelsen af de successive EUF, fremskynde udnyttelsen og eliminere det aktuelle demokratiske underskud; mener, at dette spørgsmål bør behandles under drøftelser om den nye finansforordning;

Uddelegering af forvaltningen af bistand og støtte

26. støtter Kommissionens uddelegering af ressourcer og beslutningsbeføjelser til Kommissionens delegationer; forventer, at denne nye organisationsstruktur bidrager til en endnu højere gennemførelsesgrad for forpligtelser og betalinger, end Kommissionen kunne påvise i 2003;

27. forstår imidlertid, at den nye struktur ikke kun giver fordele, men også indebærer risici; finder Kommissionens personalearbejdsdokument om risici i forbindelse med den eksterne bistand nyttigt;

28. bemærker Kommissionens rapport om evalueringen af decentraliseringsprocessen ([2]); er klar over, at decentraliseringsprocessen næsten er afsluttet; ønsker vished for, at uddelegeringen af ressourcer og beslutningsbeføjelser til delegationerne er ledsaget af passende kontrol; anmoder om en beretning i tide til den kommende dechargeprocedure med en redegørelse for decentraliseringsprocessen, en beskrivelse af fordelene med kvantificerbare indikatorer, de hidtil opnåede fordele og en beskrivelse af kontrolstrukturerne i delegationerne, herunder gennemførelsen af de interne kontrolstandarder;

29. bemærker Kommissionens forsikring om, at den råder over tilstrækkeligt velkvalificeret personale inden for den finansielle forvaltning i delegationerne; bemærker ikke desto mindre, at Kommissionen ligger nederst på skalaen for satsen for personale, der forvalter 10 mio. EUR i forhold til de andre hoveddonorer;

30. noterer sig de risici, der er forbundet med dekoncentrationsprocessen for Kommissionens delegationer i AVS-landene, f.eks. de vanskeligheder, der er forbundet med at finde relevant personale, og risikoen for varierende fortolkninger af reglerne blandt Kommissionens delegationer; understreger behovet for at forbedre reglerne og finde en balance mellem styrkede kontrolmekanismer og behovet for rapportering på den ene side og effektive og hurtige beslutningsprocesser, idet de vigtige projektbeslutninger træffes i delegationerne, på den anden side;

([1]) Se punkt 21-24 i beslutningen med bemærkningerne til afgørelsen om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af 6., 7. og 8. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2002 (EUT L 330 af 4.11.2004, s. 128).
([2]) SEK(2004) 561 af 6.5.2004.

Stabex-midler

31. bemærker, at Kommissionen i 2003 fik udarbejdet en opgørelse over Stabex-midler, hvoraf fremgår, at 700 mio. EUR stadig ikke var forpligtet på de lokale regnskaber i modtagerlandene; bemærker, at selv om disse midler er blevet overført til modtagerlandene og formelt er udgået af EUF-regnskaberne, er Kommissionen stadig medansvarlig for dem og skal kontrollere, at de anvendes forsvarligt; noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at manglen på passende kontrol ikke giver Kommissionen mulighed for at overvåge disse midler; bemærker, at Kommissionen agter at indføre bedre overvågningsprocedurer inden udgangen af 2004, så de kan være fuldt ud operationelle inden 2005; henstiller til Kommissionen at samarbejde med modtagerlandene for at forbedre overvågningen og sikre, at de resterende midler forpligtes så hurtigt som muligt;

Evaluering

32. glæder sig over Kommissionens bestræbelser inden for området intern kontrol, hvor den kan leve op til de fleste standarder; er dog foruroliget over, at Kommissionen ikke er i stand til at leve op til standard 23 vedrørende evaluering på grund af kapacitetsbegrænsninger; anmoder Kommissionen om at redegøre for, hvorledes den agter at sikre, at evalueringer gennemføres korrekt og følges op, og hvornår den efter egen mening vil kunne leve op til standarderne;

Frister

33. opfordrer Kommissionen til at fremsende — og Rådet til at vedtage — følgende forslag til ændring af finansforordningens artikel 119, stk. 1:

»Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 30. juni i år N+2 Kommissionen decharge for den økonomiske forvaltning i år N af de EUF-midler, som den forvalter i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2.«